

РЕШЕНИЕ

№ 2374

гр. София, 07.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 30.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **11166** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

4

Производството по делото е образувано по жалба от адв.Т. Л. от САК, като пълномощник на М. А. И. против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 4621/27.11. 2022г. на младши автоконтрольор в 01 група, 2 сектор в отдел „Пътна полиция“ СДВР, с която спрямо жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП- временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство, но не повече от 18 месеца.

В жалбата се твърди, че заповедта е неправилна, незаконосъобразна и необоснована, поради което следва да бъде отменена. В допълнение към същата се допълва, че не е спазена установената форма за издаването ѝ, както и че е постановена при съществено противоречие със съдопроизводствените правила и материалноправните разпоредби.

В съдебно заседание жалбоподателят, призован по реда на чл.137, ал.б, изречение първо от АПК, не се явява и не се представлява.

От ответника не е представен писмен отговор по жалбата; не се представлява в съдебно заседание.

Административен съд София-град, 10-ти състав, като обсъди събраните по делото доказателства и съобрази доводите на страните и закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

С АУАН ГА №538398 от 27.11.2022г., съставен от Ц. И. И.– младши автоконтрольор при СДВР, отдел „Пътна полиция“, на М. А. И. е вменено нарушение по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП и по чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП- за това, че на 27.11.2022г. около 03.10 часа в [населено място], по [улица]управлява л.а. Б. Х5 с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Й. М. А. и след извършена проба на водача за употребата на алкохол с техническо средство Дрегер Алкотест 7510 с фабр. номер ARDM 0217, тариран до април 2023г., видно от проба 1142 уредът отчел 1.88 промила в издишания от водача въздух. На водача е издаден талон за медицинско изследване. Същият не е представил свидетелство за регистрация на МПС-част 2. Актът е подписан от И. без възражения. Посочено е в него, че се изземват СУМПС №282558570 и контролния талон на автомобила.

Във връзка с горното, на 27.11.2022г. от младши автоконтрольор в 01 група, 2 сектор в отдел „Пътна полиция“ СДВР, на основание чл.171, т.1, б.„б“ от ЗДвП е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 4621, с която е разпоредено временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на М. А. И. за не повече от 18 месеца. Посоченото фактическо основание е , че управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 на хиляда, установено по надлежния ред, представляващо нарушение на чл.5, ал.3, т.1, предложение първо от ЗДвП. Именно тази заповед е предмет на настоящето производство.

По делото се установява още, че с протокол за химическо изследване за определяне концентрацията на алкохол в кръвта № 715/28.11.2022г. е доказано наличието на етилов алкохол в кръвта на жалбоподателя 2.02 промила.

При така установените факти, настоящия съдебен състав, след извършена по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт, достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от страна с активна процесуална легитимация срещу акт подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на настоящото съдебно производство е индивидуален административен акт – Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по реда на чл. 171, т.1, б.,„б“ от ЗДвП, в редакцията към ДВ бр. 77 от 2017 година, в сила от 26.09.2017 година.

Заповедта за прилагане на принудителната административна мярка е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 172, ал.1 от ЗДвП. Съдържа всички необходими реквизити, съгласно изискванията на чл. 59, ал.2 от АПК, във връзка с чл. 172, ал.1 от ЗДвП. Оспорената заповед е мотивирана, като мотиви има изложени и в съставения акт за установяване на административно нарушение № ГА 538398.

При издаване на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на административно – производствените правила.

По отношение съответствието с материалния закон, съдът съобрази следното:

Правното основание, на което е издадена процесната заповед е чл.171 т.1 б.“б“ от ЗДвП, съгласно която в приложимата редакция, временно се отнема свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

Мотивите на административния орган за прилагане на ПАМ са, че И. е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 на хиляда, а именно с 1.88 на хиляда, установено в издишания въздух с техническо средство Дрегер т.е. за целите на административното производство в тази хипотеза е достатъчно лицето да е водач на МПС и да е управлявал превозното средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда. Разпоредбата не изисква наличието кумулативно на изследване с техническо средство и изследване от кръвна проба, само уточнява, че при изследване от кръвна проба установените стойности са определящи. В конкретния случай данните от направена кръвна проба са 2.02 промила, което не води до промяна на базовите съставомерни признаци на вмененото нарушение и са изпълнени предпоставките за прилагане на съответната ПАМ.

Нарушението на М. А. И. е констатирано с АУАН, който е редовно съставен и има доказателствена сила до доказване на противното. Описаните в акта фактически обстоятелства за извършеното нарушение по ЗДвП досежно управление на МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установено с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, съставляват едновременно и фактически обстоятелства за издаване на оспорената заповед. В АУАН не е направено възражение по повод установената концентрация на алкохол в кръвта, която е показана на водача. Съгласно чл.189 ал.2 от ЗДвП, този акт се ползва с доказателствена сила до доказване на противното, поради което доказателствената тежест за установяване на фактическа обстановка различна от тази по АУАН лежи върху оспорващия. В хода на съдебното производство от страна на И. не са представени доказателства и не са оборени по надлежния ред фактите по АУАН, респ. заповедта за прилагане на ПАМ, поради което съдът приема, че са налице предпоставките за прилагане на мярката по чл.171 т.1 б.“б“ от ЗДвП.

Целта на приложената ПАМ има превантивен характер – да осуети възможността на дееца да извърши други противоправни деяния, като тази мярка не съставлява административно наказание. Принудителната административна мярка е временна, тя

се издава за определен срок и под прекратително условие – до решаване на въпроса с отговорността на водача на МПС, но за не повече от 18 месеца. В тази връзка следва да се посочи, че с решаване въпроса с отговорността, респ. с изтичане на срока се преустановява занапред действието на мярката и СУМПС на водача следва да бъде върнато, но не отпада с обратна сила основанието за прилагането ѝ, затова този факт не се отразява на законосъобразността на издадената заповед и не е основание за отмяната ѝ като незаконсъобразна.

По всички изложени по-горе съображения жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Воден от горните мотиви и на основание чл.172, ал.1 и ал.2, пр.последно от АПК, Административен съд София град, 10-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. И. против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 4621/27.11. 2022г. на младши автоконтрольор в 01 група,2 сектор в отдел „Пътна полиция“ СДВР,с която спрямо жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП-временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство, но не повече от 18 месеца.

Решението не подлежи на обжалване.

Преписи от решението да се изпратят на страните.